

Mária Sabina
Viliam Klimáček

dpb DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

Viliam Klimáček

Mária Sabina

Hra pro bubny a šicí stroj

Překlad **PETR MANČAL**
Režie **PETR MANČAL, PAVEL CISOVSKÝ**
Dramaturgie **DANIELA JIRMANOVÁ**
Scéna **ZBYNĚK HAVLÍN**
Kostýmy **SYLVA MARKOVÁ**
Hudba **NORBERT LICHÝ**

osoby a obsazení

Mária	MARKÉTA HAROKOVÁ
Sabina	LUCIE ŽÁČKOVÁ
Matka	KATEŘINA KREJČÍ
Doktor	NORBERT LICHÝ
Jacek	TOMÁŠ DASTLÍK
Četník	JAN PLOUHAR
Mojše	DUŠAN ŠKUBAL
Svišť	LUKÁŠ BURIAN
W. K. Roentgen	DUŠAN ŠKUBAL

Premiéra 19. února 2005

Viliam Klimáček

(*1958 v Trenčíně)

Jiří Wolker

(1900–1924)

Vyrostl ve Staré Turé.
Vystudoval Lékařskou fakultu University Komenského v Bratislavě.
Lékařského povolání (chirurg a anesteziolog) zanechal v roce 1993; od té doby se věnuje pouze divadlu.
Je spoluzakladatelem bratislavského divadla GUnaGU (1985).
Kromě divadelních her píše romány, povídky, pohádky, poezii, scénáře pro rozhlas a televizi.
Působí v metapopové formaci Big Bastard Band of Bratislava.
Za hru Mária Sabína obdržel Cenu Alfréda Radoka (1994).

Narodil se v Prostějově.
V Praze na universitě studoval práva a filosofii.
Byl básníkem, prozaikem, dramatikem, teoretikem; členem Literární skupiny a Devětsilu.
Od raného dětství často trpěl katary průdušek a záněty mandlí. V roce 1921 mu lékařské vyšetření prokázalo tuberkulózu průdušnice a o rok později pokročilou tuberkulózu plic. Od června 1923 se Wolker léčil v plicním sanatoriu v Tatranské Poliance. Po přechodném zlepšení jeho zdravotního stavu následovalo prudké zhoršení. Přidal se tuberkulózní zánět mozkových blan. Bolesti hlavy byly takové, že Wolker ztrácel paměť. Cítil jedinou touhu: touhu po domově. V prosinci jej matka odvezla do Prostějova. Několik dní po strastiplné cestě Jiří Wolker zemřel. Bylo mu necelých 24 let.

Narodil se v Německu, v malém městečku na Rýnu.
Studoval na prestižní universitě ve Švýcarsku.
Byl jmenován profesorem a posléze rektorem university ve Wurzburgu.
Roku 1895 objevil tzv. X-paprsky, později nazvané rentgenové. Stal se tak téměř přes noc světově uznávaným vědcem.
V roce 1901 obdržel Nobelovu cenu za fyziku.

Wilhelm Konrad Roentgen

(1845–1923)

Mária Sabina

(1896–1985)

Mazatécká houbičková šamanka, léčitelka a vizionářka.
Celý život prožila v Huautla v Mexiku.
Houby poprvé okusila v dětství, když s mladší sestrou hlídaly v lese kuřata, aby je neulovil jestřáb nebo liška.
Šamankou neholí „moudrou ženou“ se stala tehdy, když se po pozření hub poprvé setkala s Vládci. Ti jí dali číst z Knihy moudrosti, Knihy jazyka.
Během svého života uzdravila s pomocí hub (kterým se v mazatéčtině říká „svaté děti“, „drahouškové“ či, doslova přeloženo, „malíčci-kteří-skáčou-vpřed“) mnoho lidí.
Od té doby, kdy začali do Mexika za houbami jezdit cizinci, kteří nerespektovali zákonitosti jejich užívání, brali si je kdekoli a kdykoli (především davy hippies v 60. letech 20. stol.), ztratily „svaté děti“ svou sílu.

Jiří Wolker U RENTGENU

To není Faustova jizba a duše zde nevchází v prokletí,
to je Rentgenův přístroj s magickou krásou dvacátého století,
ultrafialové paprsky pronikají tu maso, svaly a blány,
lidské tělo se otvírá jak dopis zašifrovaný,
neboť dnes tělo je duše a na něm psáno jest,
zda člověk se narodil pro štěstí anebo pro bolest.

„Pane doktore, tak těžko mi je,
jako bych v prsou olovo měl a zmije.
Otevřte tělo mé paprsky zářivými
a povězte, co vidět mezi nimi!“

„Co vidím, dělníku, to tvoje plíce jsou.
Fabrika ti je popsala dýmem a sazemi.
Slyším v nich svištění transmis a stroje, které řvou,
že chudý jen dřinu má na zemi.
Co vidím, dělníku, to tvoje plíce jsou,
prožrané hladem a tuberkulózou.
Umřeš.“

„Nemoc a smrt - to těžké břímě jest,
však nad to těžšího cos musím v sobě mít.

Lékaři, dejte hlouběji prosvítit
tělo mé paprsky zářivými
a povězte, co mezi nimi!“

„Co vidím, dělníku, to tvoje srdce jest,
zdupané semeno, jež strašně chtělo kvést
do světa zdravého, do lásky a žití,
kde možno ženu, děti a soudruhy mít
a pro ně ruce své na chleba proměnit
a jíst ho se stolu, na který slunce svítí.
Co vidím, dělníku, to tvoje srdce jest
a srdce lehčej smrt dovede snést
než nemilovat.“

„I tuto tíhu, lékaři, já znám.
Však hlouběj, ke dnu, tělo prosviňte mi!
Nejtěžší břímě naleznete tam.
Sotva je unáším. A jsem si jist,
až vypadne, že rozkymácí zemi.“

„Nejhlouběj, chudý, vidím nenávist.“

Inspice **Jarmila Paulerová**

Náповěda **Jiřina Čížková**

Rekvizity **Tereza Dubová**

Garderoba **Markéta Martinková**

Vlášeny **Dana Zajčková**

Světla **Jiří Kos** a **Radim Mroš Vaněk**

Zvuk **Michael Cisovský**

Šéf výroby **Bedřich Losovský**

Jevištní mistr **Jaroslav Vrzal**

Propagační výtvarník **Lukáš Král**

Technika **Michal Weber, Michal Fidler, Pavel Johančík, Filip Kapusta**

Program vydala **Divadelní společnost Petra Bezruče, s.r.o.**

ke třetí premiéře sezóny 2004/2005.

Práva k provozování tohoto díla zastupuje **AURA-PONT,**
divadelní a literární agentura, s.r.o., Radlická 99, 150 00 Praha 5.

Textová část programu **Daniela Jirmanová**

Grafický návrh plakátu a programu **Zbyněk Havlín**

Fotografie **Radovan Šťastný**

DTP **Marian Siedlaczek**

Vytiskl **PROprint, s.r.o.,** Český Těšín.

Divadlo Petra Bezruče provozuje **Divadelní společnost Petra Bezruče.**

Ředitel **Jiří Krejčí**

Umělecký šéf **Norbert Lichý**

Manažer **Tomáš Suchánek**

Zřizovatelem Divadla Petra Bezruče je Statutární město Ostrava.

www.bezrucic.cz